

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Пазарджик, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иванка Г. Илинова

при участието на секретаря Виолета Сл. Боева
в присъствието на прокурора Д. Г. П.
като разгледа докладваното от Иванка Г. Илинова Гражданско дело № 20235200100579 по описа за 2023 година

Предявен иск с правно основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 30000,00лв.,ведно с лихва за забава,считано от датата на влизане в сила на присъдата ,с която ищеца е бил оправдан и разноските в настоящето производство.

Иска е предявен против Прокуратурата на Република България представлявана от главния прокурор.

В исковата молба ищецът Д. И. Д. от гр.Р.,обл.П. твърди против Прокуратурата на Република България ,че срещу него било образувано ДП№511/2019 по описа на Районна Прокуратура гр.Велинград,по което бил привлечен като обвиняем за извършване на престъпление по чл.144 ал.3 във вр.с ал.1 от НК.

По изготвен и внесен в съда обвинителен акт, било образувано НОХД №393 по описа на РС Велинград за 2020г.На 26.02.2021г.ищецът твърди,че била постановена оправдателна присъда.

По протест на прокуратурата било образувано ВНОХД №320/2021г.по описа на Пазарджишкия окръжен съд.На 22.06.2021г.оправдателната присъда била потвърдена.

Ищецът твърди,че обвинението против него било незаконно и с него за продължителен период от време му били нанесени морални вреди.На изпитание били подложени човешката му чест ,репутация и престиж.В продължение на месеци са намирал в състояние на стрес.

Представя писмени доказателства и формулира доказателствени искания.

В срока по чл.131 е депозиран отговор на исковата молба от ответната страна.

Твърди се,че иска е допустим.

Изразено е становище за неоснователността на исковата претенция,тъй като ищецът не е представил доказателства за реално претърпени неимуществени вреди и за връзката им с обвинението.В случай,че такива вреди се установи да са претърпени от ищеца ,то следва да се има предвид предишното му осъждане за тежко умишлено престъпление от общ характер.Оспорва твърдението на ищеца за накърняване на престижа му като се позовава на негативни характеристични данни за личността на ищеца,предишните му осъждания,данни за регистрирани девет заявителски материала и поддържани контакти с криминално проявени лица,които обосновават извод по-скоро за лоша репутация и нисък престиж на ищеца в обществото преди повдигане на процесното обвинение.

Иска е оспорен и по размер като прекомерно завишен на фона на продължителността на наказателното производство от 9 месеца от момента на повдигане на обвинението до постановяване на решението,с което оправдателната присъда е потвърдена.

Ответната страна представя справка за съдимост на ищеца и формулира доказателствени искания.

Като се запозна със събраните по делото доказателства и анализира същите поотделно и в съвкупност,за да се произнесе ,съдът прие следното от фактическа страна:

Безспорно е установено по делото въз основа на приложеното към него като доказателство НОХД №393/2020г.по описа на РС гр.Велинград и находящото се в кориците му ДП №ЗМ 284/2019г.по описа на РУ Велинград,прокурорска преписка №511/2019г.на Районна прокуратура

Велинград,че досъдебното производство е било образувано на 31.05.2019г.по сигнал за извършено престъпление по чл.144 ал.3 от НК във вр.с чл.144 ал.1 от НК.Ищецът е дал обяснения по сигнала през 2019г./дата не е посочена-л.10 от ДП №3М 284/2019г.по описа на РУ Велинград/.Обяснения са дали преди образуване на ДП лицето,срещу което е отправена закана ,сина му и В. Н..След образуване на ДП същите лице са разпитани като свидетели.В качеството на свидетел ищецът е разпитан на 30.03.2020г.Многократно срока на разследването е удължаван с постановления на наблюдаващия прокурор като през това време са извършвани следствени действия – разпит на свидетели и назначаване на техническа експертиза.На 10.09.2020 г.ищецът е привлечен в качеството му на обвиняем и е взета мярка за неотклонение „Подписка“.В качеството си на обвиняем е разпитан на 16.09.2020г.Разследването е предявено на ищеца на 28.09.2020г.и същото е приключило на 29.09.2020г. с изготвянето на мнение по чл. 235 от НПК.

На 03.11.2020г. делото е било внесено в Районен съд Велинград с обвинителен акт по обвинението на Д. Д. за престъпление по чл. 144,ал.3 вр. ал.1 НК, като е било образувано НОХД № 339/2020г. и проведени две съдебни заседания с участието на ищеца в качеството му на обвиняем и адв.Х. като негов защитник- разпоредително заседание на 22.01.2021г.и редовно заседание на 26.02.2021г.,в което е постановена присъда, с която Д. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото обвинение.

Оправдателната първоинстанционна присъда е влязла в сила на 08.07.2021г. с решение постановено по ВНОХД № 320/2021г. по описа на Окръжен съд Пазарджик.

За установяване на твърденията на ищеца на нанесени му неимуществени вреди вследствие на повдигнатото му обвинение, по делото като свидетел е разпитан К. Г. З..Свидетелят е съсед на ищеца в гр.Р. и познава същия ,като двамата се сближили преди пет,шест години когато свидетеля се пенсионира и постоянно заживял в гр.Р..Често го канил в дома си на кафе.Двамата си говорят и споделят.Свидетелят е запознат,че имало дело против ищеца за закана за убийство.Установява,че в началото на делото ищецът бил много силно притеснен .Притеснявал се,че го съди самия кмет на града.Променил се,отслабнал.Свидетелят познава семейството и братята на ищеца и установява,че семейството не се ползва с много добра

репутация.Ищецът завършил сградостроителното училище и това била работата му,като впоследствие започнал да гледа крави.Живееел на съпругески начала с жена,от която имал две деца.Жената заминала за чужбина преди започване на наказателните дела против него.Отношението на свидетеля към ищеца не се променило заради наказателното преследване ,напротив бил загрижен за него и убеден,че той е невинен ,защото го познава от малък.

С оглед на гореизложената и приета за установена по делото фактическа обстановка от правна страна съдът приема,че предявеният иск е частично основателен.

Предмет на разглеждане в производството е иск с правно основание чл.2,ал.1,т.3 прил.първо ЗОДОВ,за присъждане на обезщетение за неимуществени ,претърпяни от ищеца в резултат на повдигнато обвинение за престъпление,за което впоследствие е постановена оправдателна присъда.

За да се приеме,че е основателен в тежест на ищеца е да установи главно и пълно,съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест настъпването на твърдените вредоносни последици,като пряка и непосредствена последица от повдигнатото обвинение,по което лицето впоследствие е оправдано.

В тежест на ответната страна е да установи възраженията си по исковете.

Съгласно чл.2 ал.1 т.3, прил. първо ЗОДОВ Държавата отговаря за вреди, причинени на граждани от органите на дознанието,следствието,прокуратурата и съда в посочените в закона хипотези,като в т.3 от цитираната разпоредба е предвидена отговорност в хипотезата на обвинение в извършване на престъпление,ако лицето бъде оправдано,каквто е и конкретният случай.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди,които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.Отговорността по ЗОДОВ е обективна,следователно ищецът не трябва да доказва вина при вредоносните актове на правозащитния орган.

Държавата отговаря по доказаната материалноправна претенция, независимо от наличието на вина у правозащитния си орган.

Предвид изложеното съдът приема, че е установено е наличието на фактическия състав на разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3, прил.първо ЗОДОВ, а именно повдигнато е обвинение за престъпление и впоследствие постановена оправдателна присъда. При това положение съдът приема, че отговорността на Държавата да репарира нанесените на ищеца вреди е ангажирана по безспорно установен начин.

Предмет на делото е определяне на справедлив размер на обезщетението съответстващ на действително претърпяното от ищеца увреждане вследствие на осъществено по отношение на него наказателно преследване.

Съдът цени и кредитира показанията на разпитания по делото свидетел З..

Въз основа тях приема, че в резултат на воденото наказателно производство ищеца е изживял негативни усещания-силно притеснение, вследствие което видимо отслабнал.

Не се събраха доказателства за причинени на ищеца неимуществени вреди изразяващи се в накръняване на репутацията и престижа му в обществото. От една страна въз основа на данните отразени в изготвената в хода на ДП полицейска справка и от свидетелството за съдимост, съдът приема, че и преди започналото против ищеца наказателно преследване той не се е ползвал с безупречна репутация, а от друга страна с оглед показанията на разпитания свидетел преследването не е породило допълнително негативно отношение към него.

Съдът приема за установено и доказано, че наказателното производство против ищеца е продължилото от привличането му като обвиняем на 10.09.2020 г. ищецът е привлечен в качеството му на обвиняем до 08.07.2021 г., когато е потвърдена и влязла в сила постановената на 26.02.2021 г. оправдателна постановена присъда. Общата продължителност на наказателното производство е девет месеца, като интензитета на наказателното преследване не може да се квалифицира като завишен. Напротив, по отношение на ищеца е взета най-леката мярка за

неотклонение „подписка“, разпитан е веднъж в качеството на обвиняем,участвал е в две проведени от първоинстанционния съд съдебни заседания е и ведно от въззивния съд.

При определяне размера на обезщетение за неимуществени вреди, съдът съобразява негативните последици върху личността и психиката на лицето, срещу което е упражнена наказателната репресия, отражението, което същата е дала върху семейния и приятелския му кръг, сред колегите и обществото, данни за това доколко повдигнатото обвинение за деянията, които лицето е извършило се е отразило негативно на физическото му здраве,на възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план,като вземе предвид и продължителността на воденето производство, постановените ограничения в хода на същото, взетите мерки за неотклонение.Присъденото обезщетение за неимуществени вреди следва да е съобразено с икономическия стандарт в страната и размерът му да не е в разрез с принципа на обезвреда по смисъла на ЗОДОВ.

В настоящия случай с оглед на приетото по-горе ,съдът приема,че следва да определи обезщетение в размер на 8000,00лв.за неимуществени вреди-негативни психически изживявания като притеснение от наказателното преследване за престъпление,за което е предвидено наказание лишаване от свобода до шест години .

Над този размер до претендирания от 30000,00лв.иска следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Ищецът претендира присъждане на законна лихва върху главницата по предявения иск,считано от влизане в сила на оправдателната присъда.Предвид основателността на главния иск ще следва да бъде уважен и акцесорния по своя характер иск за заплащане на лихва върху обезщетението ,считано от влизане в сила на оправдателната присъда- 08.07.2021г.,от който момент вземането на ищеца за обезщетение става изискуемо и ответната страна изпада в забава .

Ищецът е направил искане да му бъдат присадени разноските по делото.Представени са доказателства за сторени разноски в размер на 10,00лв.-внесена ДТ по сметка на ПОС.Липсват доказателства за изплатено адвокатско възнаграждение в полза на адв.Х. в размер на 1000,00лв.по банков път,съгласно договора за правна защита и съдействие-л.7 от делото.С оглед

изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът дължи на ищеца разноски в размер на 2,67лв., съразмерно уважената част от иска /при съобразяване направени разноски в размер на 10 лв. за държавна такса /.

Водим от горното ,Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, със седалище и адрес на управление гр. София, бул."Витоша" №2 , да заплати на Д. И. Д.,ЕГН***** от гр.Р.,обл.П.,ул.***, сумата 8000,00лв.,представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени в резултат на повдигнато му обвинение за извършване на престъпление по чл.144 ал.3 във вр.с ал.1 от НК ,за което е бил оправдан с присъда постановена от Велинградския районен съд на 26.02.2021г.по НОХД №393/2020г.,потвърдена с Решение от 08.07.2021г.на Пазарджишкия окръжен съд по ВНОХД №320/2021г.,неподлежаща на обжалване,ведно с лихва за забава,считано от 09.07.2021г.до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ ИСКА за обезщетение за неимуществени вреди за сумата над присъдените 8000,00лв.до претендираните 30000,00лв.,или за разликата от 22000,00лв.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на ищеца Д. И. Д.,ЕГН***** деловодни разноски в размер на 2,67лв., съобразно уважената част от иска.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните,с въззивна жалба пред АПЕЛАТИВЕН СЪД – гр. ПЛОВДИВ.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____